KENDELSE AFSAGT AF RETTENS PRÆSIDENT
8. oktober 1993 *

I sag T-507/93 R,

Paulo Branco, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, tidligere tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber, Bruxelles, ved advokat Dieter Grozinger de Rosnay, Luxembourg, bistået af advokat David M. Travessa Mendes, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg på disse advokaters kontor, 6, avenue du X septembre,

sagsøger,

mod

Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ved Jean-Marie Stenier og Jan Inghelram, Revisionsrettens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse på Revisionsrettens sæde, 12, rue Alcide de Gasperi, Kirchberg,

sagsøgt,

angående en påstand om udsættelse af gennemførelsen af den afgørelse af 25. marts 1993, hvorved sagsøgte udelukkede sagsøgeren fra listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd, som var udarbejdet i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 1993, en påstand om udsættelse af offentliggørelsen af afgørelserne om forfremmelser i henhold til samme procedure, samt en påstand om umiddelbar udsættelse af gennemførelsen af de to akter, indtil datoen for forkyndelsen af den endelige kendelse i sagen om foreløbige forholdsregler,

har

* Processprog: portugisisk.

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS
RET I FØRSTE INSTANS

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 7. september 1993 har sagsøgeren i henhold til artikel 91, stk. 4, i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter benævnt »vedtægten«) anlagt sag med påstand om annullation af den afgørelse af 25. marts 1993, hvorved sagsøgte udelukkede ham fra den liste over forfremmelsesværdige tjenestemænd, som var udarbejdet i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 1993 ved Revisionsretten.

2 Ved særskilt dokument registreret på Rettens Justitskontor samme dag har sagsøgeren desuden i henhold til artikel 91, stk. 4, indgivet begæring om foreløbige forholdsregler med påstand om udsættelse af gennemførelsen af den anfægtede akt, en påstand om udsættelse af offentliggørelsen af Revisionsrettens afgørelser om forfremmelser for 1993 samt en påstand om umiddelbar udsættelse af gennemførelsen af de to akter, indtil datoen for forkyndelsen af den endelige kendelse i sagen om foreløbige forholdsregler.

3 Ved stævning registreret på Rettens Justitskontor den 14. juli 1993 havde sagsøgeren også anlagt sag med påstand om annullation af den ved Revisionsretten fulgte forfremmelsesprocedure for 1992 (sag T-45/93).

4 Sagsøgte har indgivet skriftlige bemærkninger vedrørende den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler den 24. september 1993.

5 Inden der tages stilling til, om begæringen om foreløbige forholdsregler kan tages til følge, skal der gives en kortfattet beskrivelse af de faktiske omstændigheder i sagen, således som de er blevet fremført i parternes argumentation.

6 Sagsøgeren var tjenestemand ved Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber fra den 1. oktober 1989 til den 1. april 1993, på hvilken dato han blev overflyttet til Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

7 Ved meddelelse til personalet nr. 21-93 af 25. marts 1993 offentliggjorde ansættelsesmyndigheden i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 1993 listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd i overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægtens artikel 45 og Revisionsrettens afgørelse nr. 90-38 af 12. oktober 1990 om den procedure, der vil blive fulgt i forbindelse med de forfremmelser, som generalsekretæren har truffet bestemmelse om. I øverste højre hjørne på forsiden af denne liste var anført bemærkningen »Udfærdiget den 1. april 1993«. Sagsøgerens navn var ikke anført på listen.

8 Ved skrivelse af 26. marts 1993 ansøgte sagsøgeren ansættelsesmyndigheden om dels, at den ovennævnte liste udfærdigedes den 25. marts 1993, som ifølge sagsøgeren er datoen for indledningen af forfremmelsesproceduren, dels at han blev optaget på denne liste som forfremmelsesværdig tjenestemand med bemærkningen »Overflytning til Kommissionen den 1. april 1993«. Han har anført, at administrationen havde fulgt denne praksis ved forfremmelsesproceduren for 1992, hvorunder en tjenestemand var blevet optaget på listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd, og dette både i listens første version, som blev udfærdiget den 20. april 1992, og i den endelige version af 20. maj 1992 med følgende bemærkning: »Overflytning til Kommissionen den 1. september 1992«.

9 Ved klage indgivet den 25. juni 1993 i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2, har sagsøgeren under påberåbelse af ligebehandlingsprincippet krævet at blive optaget på den endelige liste over forfremmelsesværdige tjenestemænd for 1993 med bemærkningen »Overflytning til Kommissionen den 1. april 1993« og dette i

overensstemmelse med en praksis, som Revisionsretten har fulgt ikke alene i det tilfælde, som er nævnt i sagsøgerens skrivelse af 26. marts 1993, men også i et tilfælde i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 1991, hvorunder listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd, som blev offentliggjort den 13. marts 1991, omfattede en tjenestemand med bemærkningen »Overflytning til Kommissionen den 1. april 1991«.

10 Den 14. juni 1993 vedtog Revisionsretten afgørelse nr. 93-41 om den procedure, der ville blive fulgt i forbindelse med de forfremmelser, som generalsekretæren har truffet bestemmelse om. Det bestemmes i denne afgørelses artikel 1, at Revionsrettens generalsekretær anvender den nye procedure »på de forfremmelser, som han vil foreslå for 1993«. Afgørelsens artikel 2 annullerede udtrykkeligt afgørelse nr. 90-38 af 12. oktober 1990. Den nye procedure adskiller sig kun fra den tidligere procedure ved Revisionsrettens direktørers deltagelse i etaperne efter offentliggørelsen af listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd.

11 Den 21. juli 1993 offentliggjorde ansættelsesmyndigheden meddelelse til personalet nr. 44-93, som omfattede den ajourførte liste over forfremmelsesværdige tjenestemænd »under hensyn til de ændringer i Revisionsrettens organisationsplan, som er sket efter offentliggørelsen af meddelelse til personalet ... nr. 21-93 af 25. marts 1993«. I øverste højre hjørne af den ajourførte liste var anført bemærkningen »Udfærdiget den 15. juli 1993«. Sagsøgerens navn var ikke anført på denne liste.

Retlige bemærkninger

12 I henhold til EØF-traktatens artikel 185 og 186 og artikel 4 i Rådets afgørelse af 24. oktober 1988 om oprettelse af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans kan Retten, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt eller foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

13 Det bestemmes i artikel 104, stk. 2, i Rettens procesreglement, at begæringer om udsættelse af en retsakt fra en institution skal angive søgsmålets genstand, de omstændigheder, der medfører uopsættelighed, og de faktiske og retlige grunde til, at den begærede foreløbige forholdsregel umiddelbart forekommer berettiget. Disse skal være foreløbige i den forstand, at de ikke må foregribe afgørelsen om sagens realitet (jf. senest kendelse afsagt af Rettens præsidents den 29.9.1993, sag T-497/93 R II, Hogan mod Domstolen, Sml. II, s. 1005).

Parternes argumenter

14 Sagsøgeren har for det første anført, at da forfremmelsesproceduren for 1993 begyndte den 25. marts 1993 med offentliggørelsen af listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd, burde hans navn være opført på denne liste, eftersom han stadig var ansat ved Revisionsretten på denne dato og opfyldte alle betingelser for at blive opført på listen. Han mener, at hvis Retten på grundlag af disse omstændigheder kun træffer afgørelse om, at sagsøgte først burde have medtaget ham i forfremmelsesproceduren for 1993 på et tidspunkt, hvor denne procedure allerede var afsluttet, og hvor afgørelserne om forfremmelser var blevet offentliggjort, består der risiko for, at den fejl, som har kendetegnet forfremmelsesproceduren for 1992 — nemlig den omstændighed at sammenligningen af hans fortjenester er sket uden for den foreskrevne periode, på ufuldstændig måde og under omstændigheder, som indebærer ulige behandling i forhold til de tjenestemænd, som i mellemtiden er blevet forfremmet — vil kunne gentage sig.

15 Sagsøgeren mener derfor, at hans interesser kun kan beskyttes behørigt, såfremt der sker udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om at udelukke ham fra listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd, og at der derfor foreløbigt og med forbehold skal tages hensyn til ham som forfremmelsesværdig tjenestemand, således at sammenligningen af hans fortjenester i overensstemmelse med vedtægten kan foretages samtidig og på samme betingelser som for de tjenestemænd, der er blevet optaget på den endelige liste over forfremmelsesværdige tjenestemænd. Han finder det herved desuden nødvendigt, at det forbydes Revisionsretten at offentliggøre nogen som helst afgørelse om forfremmelse af disse tjenestemænd, indtil Retten har afsagt dom om, hvorvidt sagsøgeren skal anses for forfremmelsesværdig i det mindste indtil den 16. december 1993, på hvilken dato afgørelser om forfremmelser blev offentliggjort i de foregående år.

16 Sagsøgeren har endvidere anført, at sagsøgtes afgørelse om at udelukke ham fra listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd for 1993 har påført ham væsentlig ikke-økonomisk skade, der må betegnes som sikker og direkte på grund af den tilstand af usikkerhed, uvished og bekymring, som han befinder sig i under behandlingen af det søgsmål, som han i mellemtiden har været nødsaget til at indlede, og på grund af den nedsættelse af hans faglige omdømme, som skyldes den marginalisering, som afgørelsen har forvoldt ham.

17 Revisionsretten har indledningsvis anført, at den foreliggende begæring om foreløbige forholdsregler ikke kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som den indeholder påstande om udsættelse af gennemførelse af afgørelsen om at udelukke sagsøgeren fra listen over forfremmelsesværdige tjenestemænd, og om at sagsøgeren foreløbigt og med forbehold medtages ved de efterfølgende trin af den pågældende forfremmelsesprocedure, og endelig for så vidt som den indeholder påstand om udsættelse af offentliggørelsen af afgørelserne om forfremmelser for 1993. Sagsøgte mener, at sagsøgeren klart ikke har nogen retlig interesse. Den manglende legitime, aktuelle og faktiske interesse i at opnå annullation af denne afgørelse skyldes ifølge sagsøgte den omstændighed, at sagsøgeren ikke længere var tjenestemand ved Revisionsretten på den dato, hvor den pågældende liste blev udfærdiget, nemlig den 1. april 1993. Revisionsretten havde følgelig ikke længere kompetence til at træffe nogen som helst afgørelse med hensyn til sagsøgerens karriere. Selv om den omtvistede liste skulle anses for at være udfærdiget på datoen for dens offentliggørelse, nemlig den 25. marts 1993, har den under alle omstændigheder mistet enhver betydning for den pågældende forfremmelsesprocedure, eftersom den er blevet afløst af en endelig liste den 15. juli 1993. Sagsøgte har endvidere anført, at påstanden om, at sagsøgeren midlertidigt optages på den omtvistede liste, tilsigter at opnå et påbud rettet til ansættelsesmyndigheden, hvilket Retten ikke har kompetence til ifølge fast praksis (jf. senest Rettens dom af 15.7.1993, forenede sager T-17/90, T-28/91 og T-17/92, Camara Alloisio m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 841, præmis 44). Ifølge sagsøgte gælder dette også for begæringen om udsættelse af gennemførelsen af afgørelser om forfremmelse, hvormed der ikke tilsigtes udsættelse af gennemførelsen af en allerede fuldbyrdet akt, men et påbud om ikke at fuldbyrde en bestemt akt.

18 Sagsøgte har for det andet gjort gældende, at sagsøgeren ikke har godtgjort eksistensen af et alvorligt og uopretteligt tab, som begrunder behovet for at træffe de begærede foreløbige forholdsregler. Sagsøgeren har kun i ubestemte vendinger påberåbt sig eksistensen af »enorme ikke-økonomiske tab« uden at godtgøre, at

disse tab ikke kan afhjælpes i forbindelse med opfyldelsen af en dom fra Retten, som annullerer den anfægtede afgørelse. Ifølge sagsøgte er de begærede foreløbige forholdsregler under alle omstændigheder klart uforholdsmæssige i forhold til Revisionsrettens interesse i at følge den sædvanlige forfremmelsesprocedure.

Retlig bedømmelse

19 Det fremgår af sagen, at selv om listen over tjenestemænd, som kunne forfremmes i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 1993 ved Revisionsretten, blev offentliggjort den 25. marts 1993, vedrørte den udtrykkeligt personalets administrative situation den 1. april 1993, dvs. nogle dage efter denne offentliggørelse. Det fremgår endvidere af sagen, at denne liste blev afløst af en liste af 15. juli 1993 udstedt i henhold til afgørelse nr. 93-41 om forfremmelsesproceduren ved Revisionsretten, der udtrykkeligt annullerede afgørelse nr. 90-38, på grundlag af hvilken den første liste var blevet udfærdiget. Endelig fremgår det af sagen, at sagsøgeren faktisk ophørte med at være tjenestemand ved Revisionsretten den 1. april 1993.

20 Desuden fremgår det af begæringen om foreløbige forholdsregler, at sagsøgeren har nedlagt påstand om anordning af fire foreløbige forholdsregler: for det første udsættelse af gennemførelsen af ansættelsesmyndighedens afgørelse om at udelukke ham fra den liste over forfremmelsesværdige tjenestemænd, som blev offentliggjort den 25. marts 1993; for det andet »det paritetiske forfremmelsesudvalg medtager ham foreløbigt og betinget som forfremmelsesværdig person ved sammenligningen af hans fortjenester og aktmappe ...«; for det tredje udsættelse af den sidste etape af forfremmelsesproceduren for 1993, der bestod i offentliggørelse af afgørelserne om de pågældende forfremmelser; for det fjerde umiddelbar udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen om at udelukke ham fra den pågældende liste samt udsættelse af offentliggørelsen af afgørelser om forfremmelser indtil datoen for forkyndelse af den endelige kendelse i sagen om foreløbige forholdsregler.

21 Det bemærkes med hensyn til den første påstand, at den tilsigter at opnå en foreløbig forholdsregel, som er klart virkningsløs. Udsættelse af en akt, der indebærer et afslag, såsom den anfægtede afgørelse, er under alle omstændigheder uden nogen som helst nyttevirkning for sagsøgeren. Dette har sagsøgeren selv anerkendt ved

formuleringen af den anden påstand. Med hensyn til denne anden påstand, skal det fastslås, at den i virkeligheden tilsigter at opnå, at Retten meddeler ansættelsesmyndigheden et påbud, hvorefter ansættelsesmyndigheden skal medtage sagsøgeren i de senere etaper i forbindelse med forfremmelsesproceduren for 1993. Ifølge fast praksis (jf. senest ovennævnte dom i sagen Camara Alloisio m.fl. mod Kommissionen, præmis 44) henhører et sådant påbud ikke under Fællesskabets retsinstansers kompetence. Det bemærkes med hensyn til den tredje påstand, at den ikke tilsigter at opnå udsættelse af gennemførelsen af en allerede fuldbyrdet akt, men et påbud om at ansættelsesmyndigheden ikke fuldbyrder en bestemt akt, der i den foreliggende sag er den akt, der bringer selve forfremmelsesproceduren til ophør. Vedtagelsen af en sådan forholdsregel, der i praksis vil bestå i en udsættelse af selve forfremmelsesproceduren, er klart uforholdsmæssig i forhold til Revisionsrettens interesse i at afslutte proceduren (jf. kendelse afsagt af formanden for Domstolens Tredje Afdeling den 11.7.1988, sag 176/88 R, Hanning mod Parlamentet, Sml. s. 3915, præmis 9). Med hensyn til den fjerde påstand er det endelig tilstrækkeligt at fastslå, at den under hensyn til ovennævnte bemærkninger vedrørende den første og den tredje påstand klart er uden genstand.

22 Det skal under alle omstændigheder fastslås, at uopsætteligheden af de begærede foreløbige forholdsregler skal vurderes ud fra nødvendigheden af at undgå — gennem disse forholdsregler — at der, inden der træffes afgørelse i hovedsagen, indtræder et alvorligt og uopretteligt tab for den begærende part.

23 Det skal herved i det væsentlige fastslås, at sagsøgeren har begrænset sig til at henvise til »enorme ikke-økonomiske tab« på grund af den tilstand af usikkerhed, uvished og bekymring, som er blevet skabt ved den afgørelse, som er genstand for annullationssøgsmålet, og den nedsættelse af hans faglige omdømme, som skyldes den marginalisering, som afgørelsen har forvoldt ham. En vis grad af usikkerhed må imidlertid i forhold til sagsøgeren anses for at være forbundet med den omstændighed, at der verserer en sag af denne art for en retsinstans.

24 Hvordan det end forholder sig, har sagsøgeren ikke godtgjort, at manglen på foreløbige forholdsregler under denne sags særlige omstændigheder kunne have til virkning, at han blev påført et tab, der ikke ville kunne afhjælpes, selv såfremt den i hovedsagen anfægtede akt skulle blive annulleret. Det tab, som sagsøgeren har

lidt, vil imidlertid kunne afhjælpes ved opfyldelsen af en dom i hovedsagen til fordel for sagsøgeren, navnlig ved en passende medtagelse af sagsøgeren i den pågældende forfremmelsesprocedure eller i det mindste ved tilkendelse af erstatning.

25 Det følger af det foregående, og uden at det er nødvendigt at undersøge, om hovedsagen er umiddelbart begrundet, at de faktiske retlige anbringender, som sagsøgeren har anført, ikke kan begrunde vedtagelsen af de begærede foreløbige forholdsregler, hvorfor begæringen om foreløbige forholdsregler ikke kan tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

RETTENS PRÆSIDENT

1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 8. oktober 1993.

H. Jung

Justitssekretær

J.L. Cruz Vilaça

Præsident